



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vita Eximii Dei Servi Alberti De Altissimis, Canonici
Regularis Congregationis Lateranensis**

Saracini, Paolo Emilio

Augustæ Vindelicorum

Cap. VI. Alberti orandi modus, ejusque Extases.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37282

esse delectamento posset, fuga declinaret,
sed nec Divinarum consolationum, nisi in
quantum suo Conditori placeret, cupidus
esset: hinc Ecclesiâ pro sua sibi habitatio-
ne constitutâ, ne corpus à contemplatio-
nis officio ipsum impediret, omnis gene-
ris commoditates eidem denegabat, ut
tali modo spiritui carnem plenissimè sub-
jugaret, quod & feliciter evenit.

CAPUT VI.

*Alberti orandi modus, ejusque
Extases.*

IN hac DEI domo Albertus corpus su-
um, cœū mancipium Crucis alligatum
genibus per quindecim horas diurnas ac
nocturnas innixum sustentabat: siqui-
dem à manè, excepto eo tempore, quod
Sacro peragendo, Divinóque Officio assi-
stendo impendebat, genibus semper fle-
xis Missas audiebat, vel Minister facienti
ad Aram Sacerdoti inserviebat, supremis
præsertim vitæ suæ annis, nec non Psal-
mis, aliisve precibus recitandis vacava-

Pran.

Prandio finito illud temporis spatium, quod hyeme inter Vesperas & prandium labebatur, & æstate, quod inter prandium & Horam Nonam intercedebat, nec non in sequentes duas horas, in reddendis gratiis, ac orationibus ante quodvis Altare fundendis insumebat: si deinde legendi, vel studendi, vel alterius alicuius exercitii spiritualis obœundi desiderio se ad Cellam conferret, in ea non diu moratus brevi repetebat Ecclesiam, ac genibus insistens inde non se dimovebat, quo usque Vesperis & Completorio assistendum esset: hyeme vero, bruma rigente, cum in hoc statu planè conglaciatus, ac præ frigore membris captus subsistere nequirit, in Choro supra pavimentum aliquantum deambulabat, ut hoc motu tantisper califeret, semper tamen interea Psalmos, Orationes, ac Hymnos precando decurrens.

Nocturno dein tempore denuò in Ecclesiâ se sistens afflictum corpus ardenti Christo se conjungendi desiderio, ceu dujo cuidam exactori tradebat, ac diversis

H. S.

to.



tormentis tanquam dilatæ haec tenus gratiæ reum perquam asperè divexabat & ita castigatum persæpè genibus innixum tenebat adeò immobile, ut insensata cuidam statuæ similius, quam corpori carne & ossibus constanti atque ab anima animato videretur. Atque in huiusmodi corporis situ à pluribus non raro noctu fuit inventus ita omni sensuum usu destitutus, ut vocatus, attrectatus, agitatus non adeò facile aliquid sentiret, & non nunquam citius, alias tardius visus fuerit sibi ipsi restitui, quin etiam quandoque tam lentè, ut alii pertæsi, fine non expectato, recesserint stupore repleti. Mihi quoque persæpè contigit, ut in hoc corporis situ eundem reperirem, quando duabus ac tribus secundùm cœnam horis afflatum quempiam, sic desiderantem, eius precibus commendare volebam.

Verùm non solum conspectus fuit in recensito corporis positu nunc oculis in cœlum levatis, nunc brachis crucis informam pectori impositis, nunc etiam in altum sublati haud aliter, ac si manus in

cru-

Crucem suffixæ essent: sed etiam non raro humi prostratus ore pavimento adhærendo, illudque humectando lacrymis, brachiis hinc inde diductis repertus fuit: hinc plures adverterunt, quod nasi extremitas pulvere conspersa, immò & levi etiam plaga perstricta esset.

Aliquando etiam à P.D. Vitale à Conegliano eiusdem loci Canonico Reg. eximia pietatis Viro & id temporis Alberti nostri Patre spirituali inventus fuit in Ecclesia noctu coram Augustissimo Evcharistiæ Sacramento in genua immobiliter innixus, facie illius tanto splendore circumfusa, ut attonitus stupore se se indignum reputans diuturnioris luiusce rei experimenti capiendi, inde abscesserit, sequenti verò manè lacrymis infusus ad me, quid vidisset, relaturus accesserit. Immò & mihi semel ac iterum accedit, ut ipsum interdiu viderim, & intra Chori cortinas constitutus observaverim in aliquo sedili genibus incumbentem faciem frrena & veluti ridente, brachiis in formam crucis supra pectus positis, atque

aut-

audiverim certas quasdam voces altiore
quidem tono non tamen ita articulatas
pronuntiantem, ut, quid diceret, percipe-
re potuerim. Cùm deinde cum aliis ista
contulisset, intellexi, talia ab iis quoque
tam antea, quam postea, visa & observata
fuisse.

Jam verò hæ voces cum hac frontis se-
renitate conjunctæ, unde suum habeant
ortum non facile divinaverim: dicere
quidem possem, quod ipse in contempla-
tionis actu existens, à tanta lætitia occu-
pari, & in jubilum ita excessivum rapi po-
tuerit, ut eius sustinendi impotens eius-
modi voces emittere coactus fuerit, ne
alioqui vel rupta interius venâ copioso
manaret sanguine, vel alias in gravem ali-
quem morbum incidisset. Verum cùm
animus non sit, hîc disputationi locum
dare, rem aliis in istiusmodi casibus, ac
divinis favoribus probè versatis dijudi-
candam relinquo, & ad alia transi-
tum facio.

* * *

CA.